

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 16CoCsp/13/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8322200671
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kovaľová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8322200671.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Kovaľovej a členov senátu JUDr. Milana Majerníka a JUDr. Antónie Kandravej v spore žalobcu: J. J., X.. XX. XX. XXXX, L. Y. Č.. XXX, právne zastúpený: JUDr. Igor Šafranko, advokátska kancelária Svidník, Ul. sovietskych hrdinov 163/66, IČO: 31954448 proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a. s., Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpený: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA, s.r.o., so sídlom Piaristická 707/25, Trenčín, IČO: 47234679, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č.k. 6Csp/22/2022-236 zo dňa 15. augusta 2022, takto jednohlasne

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol vo výroku III. mení tak, že:

Súd určuje, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.10.2015 je bezúročný a bez poplatkov.

Žalovaný je povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 4769,89 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4769,89 eur od 15.03.2022 do zaplatenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Mení rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania tak, že:

Žalobca má nárok vo vzťahu k žalovanému na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

Návrh žalobcu na prerušenie konania zamietá.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

„I. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27. 10. 2015 v časti Platobné údaje, v znení: „Dôsledky nesplácania úveru podľa Hlavy 11 úverových podmienok: - poplatok za prvú upomienku - 5,--eur, - poplatok za druhú a ďalšiu upomienku - 12,-- eur, - zmluvná pokuta za neuhradené splátky - 17,-- eur“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

II. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s. - DUO (hotovostný úver a revolvingový úver), platné od 1.10.2015, k Zmluve o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver, č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 27. 10. 2015, v Hlave 5. Podmienky splácania úveru, v § 4, v znení: „Ako variabilný symbol pre platbu splátok

uvádzajte číslo zmluvy. Ak číslo nevediete, nebudeme schopní platbu identifikovať a budeme to brať ako nezaplatenie splátky úveru so všetkými dôsledkami.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamieta.

IV. Žiadnej zo strán právo na náhradu trov konania nepriznáva.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil okrem iného ustanovením § 7 ods. 1, § 9 ods. 2 písm. f), písm. k), § 11 ods. 1, ods. 2, ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), § 3 ods. 1, § 39, § 451 ods. 1, ods. 2, § 52 ods. 1 a ods. 2, os. 3, ods. 4, § 53 ods. 1 až ods. 3, ods. 5, ods. 6, ods. 9, § 53a ods. 1, § 54 ods. 1, ods. 2, § 544 ods. 1, ods. 2, § 559 ods. 1, ods. 2, § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“).

3. Žalobca žalobou doručenu súdu prvej inštancie dňa 3. 3. 2022 žiadal: I. Určiť, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXX z 27. 10. 2015 je bezúročný a bez poplatkov.

II. Žalovaný je povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 4.769,89 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.769,89 eura, od druhého dňa po dni doručenia žaloby žalovanému, do zaplatenia, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXX z 27. 10. 2015 v časti Platobné údaje, v znení: „Dôsledky nesplácania úveru podľa Hlavy 11 úverových podmienok:

- Poplatok za prvú upomienku - 5,-- eur.

- Poplatok za druhú a ďalšiu upomienku - 12,-- eur.

- Zmluvná pokuta za neuhradenie splátky - 17,-- eur.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s. - DUO (hotovostný úver a revolvingový úver), platné od 1.10.2015, k Zmluve o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver, č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 27. 10. 2015, v Hlave 5. Podmienky splácania úveru, § 4, v znení:

„Ako variabilný symbol pre platbu splátok uvádzajte číslo zmluvy. Ak číslo nevediete, nebudeme schopní platbu identifikovať a budeme to brať ako nezaplatenie splátky úveru so všetkými dôsledkami.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Zároveň žalobca žiadal, aby pri každom jednom výroku uplatnenej žaloby súd osobitne rozhodol o náhrade trov konania tak, že zaviazže žalovaného uhradiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní zistil skutkový stav podľa ktorého, dňa 27. 10. 2015 bola medzi stranami sporu uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalovaný ako veriteľ poskytol žalobcovi ako dlžníkovi bezúčelový úver vo výške 5.500,- eur. Žalobca sa zaviazal úver splatiť v splátkach, pričom malo ísť o 84 splátok, každá vo výške 127,49 eur. Ročná úroková sadzba bola 21,71 %, RPMN 24,2 %, odplata 21,71 %. Priemerná hodnota RPMN je v zmluve uvedená vo výške 15,44 %. Celková čiastka, ktorú mal spotrebiteľ uhradiť je 10.709,16 eur. Termín konečnej splatnosti je 84 mesiacov po poskytnutí úveru a to 15. dňa v poslednom mesiaci. RPMN bola vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia tejto zmluvy, t. j. má sa za to, že úver bol v prípade výplaty v hotovosti poskytnutý v deň podpisu zmluvy a v prípade výplaty na bankový účet tretí deň po dni jej podpisu. Prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru a dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. Zmluva obsahuje aj dôsledky nesplácania úveru podľa Hlavy 11 úverových podmienok tak, že poplatok za prvú upomienku - 5,- eur, poplatok za druhú a ďalšiu upomienku 12,- eur a zmluvná pokuta za neuhradenie splátky 17,- eur. V zmluve je odcitovaná aj časť úverových podmienok, mimo iného podmienku: „Ako variabilný symbol pre platbu hotovostného úveru uvádzajte číslo zmluvy. Ak číslo nevediete, nie je možné platbu identifikovať a budeme to brať ako nezaplatenie splátky úveru so všetkými dôsledkami.“. K zmluve je pripojený aj splátkový kalendár s uvedením výšky a termínu splatnosti jednotlivých splátok s tým, že celkom mal žalobca uhradiť sumu 10.724,16 eur. Žalovaný doručil žalobcovi dňa 26. 2. 2021 správu o tom, že úver vo výške 5.500,- eur bol splatený a úverová zmluva z 27. 10. 2015 bola ukončená. Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s. platné od 1. 10. 2015 obsahujú v Hlave 5 § 4 text: „Ako variabilný symbol pre platbu splátok uvádzajte

číslo zmluvy. Ak číslo zmluvy neuvediete, nebudeme schopní platbu identifikovať a budeme to brať ako nezaplatenie splátky úveru so všetkými dôsledkami.“.

5. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že podaná žaloba je dôvodná, ale len v časti týkajúcej sa určenia, že zmluva a zmluvné podmienky žalovaného obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky. Pokiaľ ide o určenie, že úver je bezúročný a bezpoplatkový a o vydanie bezdôvodného obohatenia, súd mal za to, že v tejto časti žaloba nie je dôvodná.

6. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie poukázal na najnovší vývoj judikatúry týkajúci sa konkrétnej právnej tematiky, t. j. nutnosti uvedenia doby trvania zmluvy v zmluve o spotrebiteľskom úvere. V uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/69/2020 z 30. 11. 2021 najvyšší súd konštatoval, že eurokonformným výkladom ust. § 9 ods. 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 30. 4. 2018, ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel dovolací súd k názoru, že v zmluvách uzatváraných podľa zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 30. 4. 2018 nemožno od dodávateľov (veriteľov) žiadať, aby v nich uvádzali presný termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a pokiaľ ust. § 9 ods. 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z. z. uvádzalo tento pojem, je za použitie eurokonformného výkladu práva možné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len vyjadruje požiadavku na uvedenie „dĺžky, či doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere“. Ďalej najvyšší súd konštatoval „vychádzajúc z účelu smernice právnych záverov vyjadrených v Rozsudku účelu § 9 ods. 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z. z. a čiastkových právnych záverov vyjadrených vyššie dovolací súd uzatvára, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je nutné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala okrem doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere aj termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, dokonca v podobe konkrétneho dátumu. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona 129/2010 Z. z. hovorí o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej náležitosti (t. j. k dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a aj termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru) osobitne, ale len vyjadruje požiadavku na uvedenie „doby, či dĺžky trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere“ v súlade s čl. 10 ods. 2 písm. c) smernice. Najvyšší súd posudzoval prípad, v ktorom termín konečnej splatnosti bol 78 mesiacov po poskytnutí úveru do 15. dňa v poslednom mesiaci. Zmluva, ktorá je predmetom sporu, bola uzatvorená tak, že termín konečnej splatnosti bol 84 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Najvyšší súd SR v bode 30.1. citovaného uznesenia konštatoval, že v danom prípade uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere určovala primeraným spôsobom výšku úveru, dátum prvej splátky, dátum poslednej splátky, termín splatnosti, úrokovú sadzbu, anuitnú splátku, poplatok za poskytnutie úveru, dátum uzatvorenia zmluvy. Znova konštatoval, že je potrebné uviesť, že eurokonformný výklad ust. § 9 ods. 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z. z. v znení v dobe uzatvárania zmluvy umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné uvedenie požadovaných informácií vo vzťahu ku každej náležitosti (t. j. k dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a aj termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru) osobitne, ale len vyjadruje požiadavku na uvedenie „doby, či dĺžky trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere“.

7. Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Predpoklady potrebné na výpočet RPMN sú: uvedenie výšky úveru, výšky splátky, jej intervalu, počtu splátok, uvedenie výšky úrokov, nákladov na poistenie a prípadne iných poplatkov. V konkrétnej zmluve je výške úveru 5.500,- eur, výška mesačnej splátky 127,49 eur, splatnosť prvej splátky po mesiaci od dátumu poskytnutie úveru, konečná splatnosť 84 mesiacov po poskytnutí úveru, splácanie mesačne a to 15. deň v kalendárnom mesiaci, počet splátok 84, výška úrokovej sadzby 21,71 %, nebol dohodnutý poplatok za poistenie alebo iné poplatky. V Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 7/2021 bolo zverejnené uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. februára 2021, sp. zn. 7Cdo/183/2020, v ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky vyjadril právny názor cit.: „Z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení do 31. marca 2015 2 nevyplýva, že by jednou z náležitostí spotrebiteľskej úverovej zmluvy bol konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov alebo predpoklady pre jej výpočet.“ V odôvodnení citovaného uznesenia najvyšší súd uviedol, že „Údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov je indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri tomto údaji preto

zákonodarca požaduje súčasne uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. 11.1. Dovolací súd má za to, že v predmetnej úverovej zmluve sú uvedené všetky predpoklady potrebné na výpočet RPMN, ktorými sú uvedenie výšky úveru, výšky splátky, jej intervalu, počtu splátok, uvedenie výšky úrokov, nákladov na poistenie a prípadných poplatkov, ktoré údaje zo zmluvy jednoznačne vyplývajú. 12. 1. Dovolací súd, na rozdiel od súdov nižších inštancií, zastáva názor, že zo znenia § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. nevyplýva povinnosť veriteľa uviesť v zmluve konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom zákon nepožaduje ani predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať ako predpoklady pre výpočet RPMN. Takúto požiadavku pritom nie je možné vyvodiť gramatickým (jazykovým) ani teleologickým (účelovým) výkladom daného zákonného ustanovenia. 12.2. V posudzovanom prípade zákon o spotrebiteľských úveroch výslovne neukladá uviesť v zmluve i matematický výpočet výšky ročnej percentuálnej miery nákladov, ako to vyplýva z dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu. Pokiaľ by takúto požiadavku mal zákonodarca v úmysle, nič mu nebránilo uviesť ju v danej právnej norme. Zákonodarca pritom formulačne jednoznačne požaduje, aby boli v zmluve uvedené len predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom pod predpokladmi nie je možné rozumieť uvedenie vzorca výpočtu, ktorý (vzorec) je len jeden, navyše spotrebiteľovi prístupný priamo v zákone, v jeho prílohe č. 2. Pokiaľ odvolací súd považuje za predpoklad na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov i vzorec na jej výpočet, s týmto sa dovolací súd nestotožňuje. 12.3. Z uvedených dôvodov potom záver súdov nižších inštancií, že predmetná zmluva v rozpore s § 9 ods. 2 písm. j/ zákona o spotrebiteľských úveroch neobsahuje zákonnú náležitosť, a to všetky predpoklady použité pre výpočet RPMN, čo má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného úveru v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch, nie je správny.“ (Pozri aj uznesenie Najvyššieho súdu SR z dňa 24.2.2022, sp.zn. 5Cdo/55/2020) Na základe hore citovaného uznesenia Najvyššieho súdu SR mal súd za to, že v zmluve sú uvedené predpoklady pre výpočet RPMN a z toho dôvodu nemôže byť uvedená zmluva posúdená ako bezúročná a bezpoplatková.

8. V priebehu sporu žalobca rozšíril dôvody uplatnenej žaloby aj o konštatovanie, že úrok, ktorý bol v zmluve dohodnutý vo výške 21,71 % je v rozpore s dobrými mravmi a z toho dôvodu v tejto časti je zmluva neplatná v súlade s ust. § 39 Občianskeho zákonníka. V danom prípade súd nezistil ani jeden z hore uvedených dôvodov, pre ktoré by zmluva mala byť neplatná v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka, prípadne v spojení s § 3 Občianskeho zákonníka pre rozpor s dobrými mravmi týkajúci sa výšky dohodnutých úrokov. Výška úrokov uvedená v zmluve nepresiahla 100 % priemeru porovnateľných úverov tak ako je to uvedené vyššie. Priemerná úroková sadzba porovnateľných úverov určená NBS bola 11,17 % pre úvery nad 5 rokov v treťom štvrtroku roku 2015. Na výzvu súdu žalovaný zaslal písomné vyjadrenie, ale aj listinné dôkazy, ktoré súd posúdil tak, že zo strany žalovaného nedošlo k hrubému porušeniu povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z..

9. V časti návrhu žaloby na určenie neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve, v tejto časti žaloby súd vyhovel. Poukázal pritom na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/127/2017 z 30. 1. 2019, podľa ktorého v prípade žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky ide o osobitný druh žaloby patriaci spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, ods. 4 a 5 a § 53a OZ, § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z.). V prípade takejto žaloby nie je preto potrebné tvrdiť a preukázať naliehavý právny záujem. Pokiaľ ide o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej priamo v zmluve, týkajúcej sa poplatkov za upomienky a zmluvnej pokuty, tu súd poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/81/2019 ako aj rozsudok Krajského súdu v Prešove v konaní sp. zn. 13CoCsp/32/2020, keď potvrdil rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. 5Csp/116/2018, ktorý určil totožnú zmluvnú podmienku za neprijateľnú. Obdobne tomu bolo aj v prípade konania vedeného na Krajskom súde v Prešove sp. zn. 19CoCsp/54/2020, keď krajský súd potvrdil rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 20Csp/91/2020, ktorý totožnú zmluvnú podmienku určil za neprijateľnú. Súd sa s hore uvedenými rozsudkami v plnom rozsahu stotožňuje a dodáva, že v tejto časti žalobe vyhovel, pretože zmluvná podmienka platenia poplatkov za upomienky a platenia zmluvnej pokuty spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán, ktoré uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere a z toho dôvodu je neprijateľná a teda neplatná. Pokiaľ ide o zmluvnú podmienku uvedenú jednak v úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia v hlave 5 § 4, ale aj priamo v zmluve s odkazom na toto ustanovenie, týkajúce sa toho, že ak dlžník neuvedie variabilný symbol pre platbu splátok, žalovaný nebude schopný platbu identifikovať a bude to brať ako nezaplatenie splátky úveru so všetkými dôsledkami, súd poukázal na rozsudky Okresného súdu Prešov

sp. zn. 24Csp/26/2017, sp. zn. 20Csp/91/2020, sp. zn. 7Csp/35/2021, 14Csp/88/2020, 19Csp/69/2020, v ktorých súd určil túto zmluvnú podmienku za neprijateľnú. Krajský súd v Prešove rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 24Csp/26/2017 potvrdil rozsudkom sp. zn. 18Co/90/2018. Súd sa stotožnil jednak s obsahom a jednak s odôvodnením týchto rozhodnutí, lebo žalovaný na jednej strane sankcionuje spotrebiteľa za neuvedenie variabilného symbolu právnym dôsledkom neuhradenia splátky úveru, avšak na druhej strane si vyhradzuje právo platby poukázanej spotrebiteľmi započítavať na úhradu ich záväzkov podľa termínov ich splatnosti a to od záväzku najstaršieho s tým, že v prípade rovnakých záväzkov s rovnakým dátumom splatnosti bude úhrada použitá najprv na istinu, potom na úroky a následne na ďalšie príslušenstvo vrátane sankcií. Nemožno pripustiť záver, že žalovaný by mohol splátku uhradenú spotrebiteľom považovať za neuhradenú len z toho dôvodu, že dlžník buď neuviedol variabilný symbol alebo sa pomýlil a uviedol ho nesprávne. Takáto zmluvná podmienka nemôže požívať právnu ochranu, lebo ak dlžník svoj dlh riadne uhradí, ale neuvedie variabilný symbol, dodávateľ si nemôže nechať výhodu prijatia tejto platby a zároveň konštatovať, že k jej úhrade nedošlo a sankcionovať spotrebiteľa v tom, že voči nemu bude vyvodzovať sankcie za neuhradenie splátky. Takáto zmluvná podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a preto ju súd vyhodnotil ako neprijateľnú a teda neplatnú. Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je povinný zdržať sa používania zmluvnej podmienky, ktorú súd určil za neprijateľnú. V danom prípade viaceré okresné a i krajské súdy vo svojich rozhodnutiach konštatovali, že daná zmluvná podmienka je neprijateľná a preto ju žalovaný vôbec nemal používať.

10. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa ust. § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca bol úspešný v dvoch uplatnených nárokoch týkajúcich sa určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok. V dvoch nárokoch a to určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a vydania bezdôvodného obohatenia bol neúspešný. Úspech žalobcu a úspech žalovaného bol tak rovnaký a preto súd rozhodol, že žiadnej zo strán právo na náhradu trov konania nepriznáva.

11. Proti výroku III. rozsudku, ktorým súd prvej inštancie žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a proti súvisiacemu výroku IV., o náhrade trov konania podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie z dôvodu nesprávnych skutkových zistení a z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, súdom prvej inštancie. Výrokom III. súd prvej inštancie zamietol žalobu v časti o určenie, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov a v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia. Súd prvej inštancie zamietavý výrok odôvodnil preskúmaním doby trvania zmluvy a predpokladov použitých na výpočet RPMN, ako predpísaných náležitostí zmluvy, preskúmaním platnosti úroku vo výške 21,71 % ročne a posúdením bonity žalovaným, či bola v súlade s riadnou odbornou starostlivosťou. Súd prvej inštancie žalobu zamietol vychádzajúc zo zistenia, že predmetná úverová zmluva dobu trvania zmluvy aj predpoklady použité na výpočet RPMN, ako predpísaných obligatórnych náležitostí obsahuje, aj keď nie v explicitnom vyjadrení, ale tieto náležitosti vyplývajú z ďalších obsahových náležitostí zmluvy. Opiera sa pritom o uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2Cdo/69/2020, z 30.11.2021, čo sa týka doby trvania zmluvy a na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 7Cdo/183/2020, z 24.2.2021, čo sa týka predpokladov použitých na výpočet RPMN. Namietal záver súdu prvej inštancie aj záver najvyššieho súdu, že ak zmluva obsahuje počet splátok, dátum prvej splátky a dátum poslednej splátky, tak že týmito údajmi je určená doba trvania zmluvy. Zmluva má totiž obsahovať dobu trvania zmluvy a nie dobu splácania úveru. V súdnej veci bola zmluva uzatvorená 27.10.2015, so splatnosťou prvej splátky po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru, to je 27.11.2015 a so splatnosťou poslednej splátky 84 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Je evidentné, že doba trvania zmluvy nemôže začať plynúť prvou splátkou, splatnou 27.11.2015, keď zmluva bola uzatvorená 27.10.2015. Problematické je aj vyjadrenie doby trvania zmluvy podľa počtu splátok, nakoľko 84 mesačných splátok vôbec nie je 84 mesiacov, ale 83 mesiacov, a navyše nie je jasné, čo si žalovaný predstavuje pod pojmom „84 mesiacov po poskytnutí úveru“ a ešte k tomu, keď posledná splátka je splatná do 15 dní v poslednom mesiaci, takže doba trvania zmluvy ani nemôže byť vyjadrená v celých mesiacoch (Prvá splátka 27. deň v mesiaci, posledná splátka 15. deň v mesiaci). Zásadnou otázkou zostáva, čo v praxi znamená požiadavka čl. 10 ods. 2 písm. c/ Smernice, v zmluve o úvere zrozumiteľne a stručne uvádzať Dĺžku trvania zmluvy o úvere, resp. požiadavka § 9 ods. 2 písm. f/ zák. č. 129/2010 Z. z., že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať Dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Pritom pojem „obsahovať“ použitý zákon č. 129/2010 Z. z., treba vykladať v zhode s pojmom „uvádzať“ Smernice. Zmluva teda musí dobu trvania zmluvy obsahovať tak, že ju musí uvádzať. Zásada transparentnosti a informovanosti spotrebiteľa, spolu s povinnosťou náležitej odbornej starostlivosti veriteľa, patria medzi základné požiadavky spotrebiteľského práva.

12. K zákonom vyžadovanej náležitosti uvedenej v § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., predpoklady použité na výpočet RPMN poukázal žalobca na bod 3. výroku rozsudku Súdneho dvora EÚ, vo veci C-448/17, z ktorého vyplýva, že ak zmluva obsahujúca len matematický vzorec výpočtu RPMN, to nestačí, ale musí byť tento vzorec doplnený predpokladmi nevyhnutnými na uskutočnenie tohto výpočtu, čo znamená doplnenie o jednotlivé premenné, konkrétnymi údajmi aj s ich pomenovaním, teda uvedením všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN, platných pre konkrétnu zmluvu, s explicitným vyjadrením, že ide o predpoklady použité na výpočet RPMN. Rovnako tak z rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 20. septembra 2017, Andriciuc a i., vo veci C-186/16, vyplýva, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať nielen (a) úroveň RPMN (výsledok výpočtu) a môže obsahovať aj (b) matematický vzorec, ktorý však musí byť podľa odôvodnenia 19 Smernice poskytnutý spotrebiteľovi pred uzatvorením zmluvy, ale musí obsahovať aj (c) premenné (predpoklady) použité na výpočet RPMN, s explicitným vyjadrením, že sú to predpoklady použité na výpočet RPMN. Navrhol odvolaciemu súdu rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

13. V nadväznosti na odvolacie námietky, žalobca dal návrh na prejudiciálne konanie, aby odvolací súd, ak to bude považovať za vhodné, podal návrh na začatie prejudiciálneho konania na Súdny dvor Európskej únie, s otázkou v tom zmysle:

„Či článok 10 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES (ďalej len Smernica) sa má vykladať v tom zmysle, že jednotlivé tam uvedené náležitosti, ktoré úverová zmluva uvádza, musia byť v úverovej zmluve uvedené explicitne, ako Smernicou vymedzené legálne definované pojmy, ktoré sú pre veriteľa záväzné, alebo postačuje, ak obsah týchto Smernicou vymedzených pojmov vyplýva z celého textu úverovej zmluvy bez toho, aby veriteľ v úverovej zmluve tieto Smernicou vymedzené pojmy explicitne uviedol slovami, ktoré požiadavky Smernice na pojmy vymedzené v článku 10 Smernice vyjadrujú a ak spotrebiteľ chce zistiť, či úverová zmluva predpísané náležitosti obsahuje, má vedieť aké predpísané náležitosti má úverová zmluva obsahovať a má si ich v úverovej zmluve nájsť, odvodiť, alebo vypočítať sám, z ďalších obsahových náležitostí, ktoré úverová zmluva obsahuje.“

14. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný. Navrhol odvolaciemu súdu, aby rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a priznal žalovanému náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

15. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal rozhodnutie v jeho napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

16. Vo vzťahu k uvedeniu obligatórnej náležitosti v zmluve podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z., dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie v bode 16 odôvodnenia rozhodnutia v tom smere, že v tejto právnej veci dochádza k posunu vývoja najnovšej judikatúry, tvorenej Najvyšším súdom Slovenskej republiky v súlade s eurokonformným výkladom ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch. S dôrazom na princíp právnej istoty sa všeobecný súd nemôže odkloniť od právneho názoru najvyššieho súdu, ak v konaní rozhoduje skutkovo a právne totožnú vec.

17. Ak Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp.zn. 2Cdo/69/2020 z dňa 30.11.2021, zverejnenom v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 2/2022 pod č. 16 v totožnej veci dospel k záveru, že cit.: „25. Eurokonformným výkladom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 30. apríla 2018, ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 30. apríla 2018 nemožno od dodávateľov (veriteľov) žiadať, aby v nich uvádzali presný termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. uvádzalo tento pojem („termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“), je za použitia eurokonformného výkladu práva možné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len vyjadruje požiadavku na uvedenie „dĺžky, či doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere“, pričom vo veci, ktorú posudzoval najvyšší súd, bol termín konečnej splatnosti v zmluve uvedený počtom 78 mesiacov po poskytnutí úveru do 15. dňa v poslednom mesiaci, teda totožne ako v prejednávanej veci

(84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v mesiaci), nie sú splnené podmienky, aby sa odvolací súd odklonil od právneho názoru najvyššieho súdu, ako to žalobca v podanom odvolaní navrhoval.

18. V danom prípade, ako to vyplýva z obsahu spisu, žalobca dňa 27.10.2015 uzatvoril so žalovaným štandardnú formulárovú zmluvu o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver v súlade s ustanoveniami v tom čase účinného zákona č. 129/2010 Z.z. Tento právny predpis v ustanovení § 9 ods. 2 upravoval náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

19. Podľa ustanovenia § 11 odsek 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

20. Výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov bol upravený v ust. § 19 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. V zmysle ust. § 19 ods. 2 tohto právneho predpisu, na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie, sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.

21. Čo sa týka ročnej percentuálnej miery nákladov, táto bola definovaná v ust. § 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Ročnou percentuálnou mierou nákladov sa rozumeli celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

22. Ak zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy vo svojich ustanoveniach priamo považuje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom za jeden zo základných predpokladov pre výpočet RPMN, je nepochybné, že takýto predpoklad musel byť priamo uvedený v zmluve o spotrebiteľskom úvere a to pod sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. v spojení s ust. § 9 ods. 2 písm. k) tohto právneho predpisu.

23. V uzatvorenej zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 27.10.2015 nie je obsiahnutý údaj o celkových nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Za takejto situácie žalobcu ako spotrebiteľa nemožno považovať za takého, ktorý pri uzavretí zmluvy poznal všetky podmienky budúceho plnenia uzavretej zmluvy a v dôsledku toho za takého, ktorý poznal všetky okolnosti, ktoré mohli mať vplyv na rozsah jeho záväzku.

24. Podľa § 451 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

25. Vzhľadom na to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k), zákona č. 129/2010 Z.z., všetky predpoklady pre výpočet RPMN, úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z.. S poukazom na uvedené, žalovaný mal

nárok len na vrátenie istiny vo výške 5500,- eur, ktorú žalovaný poskytol žalobcovi na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalobca žalovanému zaplatil preukázateľne spolu 10269,89 eur (č.l. 7 až 10 spisu). Suma 4769,89 eur je bezdôvodným obohatením, ktoré žalovaný je povinný žalobcovi vydať.

26. Podľa § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

27. Podľa § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky²⁾ platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

28. Žalobca žiadal priznať úrok z omeškania druhý deň po doručení žaloby. Žalovanému bola žaloba doručená dňa 14.03.2022, preto odvolací súd priznal žalobcovi nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % zo sumy 4769,89 eur od 15.03.2022 do zaplataenia.

29. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd postupom podľa § 388 CSP zmenil výrok III. rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol tak, že žalovaný je povinný vydať žalovanému bezdôvodné obohatenie vo výške 4769,89 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % zo sumy 4769,89 eur od 15.03.2022 do zaplataenia (§ 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka spolu) a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (§ 232 ods. 3 CSP).

30. V podanom odvolaní žalobca podal návrh na prerušenie konania a a začatie prejudiciálneho konania na Súdny dvor Európskej únie, s otázkou v tom zmysle:

„Či článok 10 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES (ďalej len Smernica) sa má vykladať v tom zmysle, že jednotlivé tam uvedené náležitosti, ktoré úverová zmluva uvádza, musia byť v úverovej zmluve uvedené explicitne, ako Smernicou vymedzené legálne definované pojmy, ktoré sú pre veriteľa záväzné, alebo postačuje, ak obsah týchto Smernicou vymedzených pojmov vyplýva z celého textu úverovej zmluvy bez toho, aby veriteľ v úverovej zmluve tieto Smernicou vymedzené pojmy explicitne uviedol slovami, ktoré požiadavky Smernice na pojmy vymedzené v článku 10 Smernice vyjadrujú a ak spotrebiteľ chce zistiť, či úverová zmluva predpísané náležitosti obsahuje, má viesť aké predpísané náležitosti má úverová zmluva obsahovať a má si ich v úverovej zmluve nájsť, odvodiť, alebo vypočítať sám, z ďalších obsahových náležitostí, ktoré úverová zmluva obsahuje.“

31. Podľa § 162 ods. 1 písm. c) CSP, súd konanie preruší, ak podal návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdnym dvorom Európskej únie podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná; uznesenie o návrhu na začatie prejudiciálneho konania súd bezodkladne doručí ministerstvu spravodlivosti.

32. Podľa § 162 ods. 3 CSP, o zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej.

33. Odvolací súd návrh na prerušenie konania a začatie prejudiciálneho konania pred Súdnym dvorom EÚ zamietol okrem iného aj z dôvodu, že odvolací súd vyhovel odvolaniu žalobcu a zmenil rozsudok vo výroku o vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu absencie obligatórnej náležitosti zmluvy o úvere podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (27.10.2015).

34. Dôvodom zamietnutia návrhu na prerušenie konania však bola skutočnosť, že otázka uvedenia obligatórnych náležitostí v spotrebiteľskej zmluve podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. ako aj predchádzajúce ust. § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. boli riešené dovolacím súdom v rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Cdo/183/2020 z dňa 24. februára 2021, zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 7/2021 pod č. 86, uznesenie Najvyššieho súdu SR z 30. novembra 2021, sp.zn. 2Cdo/69/2020 zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 2/2022 pod č. 16. Za ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho

súdu je potrebné považovať predovšetkým rozhodnutia a stanoviská publikované v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, vydávané Najvyšším súdom Slovenskej republiky ako i rozhodnutia najvyššieho súdu, v ktorých bol opakovane potvrdený určitý právny názor, alebo výnimočne aj jednotlivé rozhodnutie, pokiaľ neskôr vydané rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v tomto rozhodnutí nespochybnili, prípadne ich akceptovali a vecne na ne nadviazali.

35. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd nevzhladol dôvody na prerušenie konania a postup podľa § 162 ods. 1 písm. c) CSP, preto návrh žalobcu na začatie prejudiciálneho konania zamietol.

36. Podľa § 396 ods. 1, ods. 2 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie. Ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

37. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 396 odsek 2 CSP v spojení s § 255 odsek 1 CSP, tak že žalobca má nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

38. V prejednávanej veci boli uplatnené štyri samostatné nároky, a to nárok na určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, žalovaný je povinný vydať bezdôvodné obohatenie žalobcovi a určenie dvoch neprijateľných zmluvných podmienok uvedených v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Zákonodarcia k ust. § 255 CSP poukazuje na to, že pri právach so samostatným skutkovým základom treba úspech a neúspech strany posudzovať osobitne podľa toho, v ktorom nároku, ktorý by mohol byť samostatne uplatnený, bola úspešná a v akom rozsahu, a v ktorom zase nie. Trovy potom treba separovať a osobitne o nich rozhodnúť. Čiastočný úspech sa skúma so zreteľom na uplatnený nárok z aspektu právneho dôvodu žaloby, t.j. skutkového stavu a právnej normy, ktorá sa mala použiť alebo sa použila pri rozhodovaní o veci samej. Nie je možné považovať za čiastočný úspech, ak žaloba, v ktorej sa uplatnili viaceré nároky, bola čiastočne úspešná a čiastočne sa zamietla tak, že úspech i neúspech sa týkali samostatných nárokov. V takom prípade sa plný úspech alebo čiastočný úspech vo veci skúma so zreteľom na každý nárok, ktorý by mohol byť samostatne uplatnený. Ak ide o práva so samostatným skutkovým základom môže dôjsť aj k tomu, že povinnosti na náhradu trov konania sa budú určovať osobitne vo vzťahu ku každej strane sporu.

39. Žalobca žiadal rozhodnúť o trovách konania vo vzťahu ku každému uplatnenému nároku samostatne. Keďže žalobca bol v celom rozsahu vo všetkých uplatnených nárokoch úspešný, odvolací súd rozhodol jedným výrokom. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

40. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).